

perdidi. Dubitare illum coegit, an vicisset. Omnia mea mecum sunt. Iustitia, virtus, temperantia, prudentia, hoc ipsum, nihil bonum putare, quod eripi possit.

§. V. Porticum quidem redolet illud: sapiens nihil perdere potest: rem tamen omnem si accuratius expendamus, eam ita se habere deprehendemus. Namque hic est felicitatis ac sapientiae fructus maximus, ea quae perdi atque amitti possunt, non reputare pro suis. Contra quamdiu caducis istis atque fragilibus inhaeremus, iisq; incumbimus, & pro nostris ea reputamus, tamdiu metus quaesita perdendi, & cupiditas noua acquirendi, nostram excruciat mentem, eamque tranquillam esse non sinet. At quae felicitas, ubi mens misera est, & mox metu, mox cupiditate concutitur, atque mox in hanc, mox in aliam trahitur partem. Proinde nostro comprobamus calculo illud SENECAE: * Sapiens nihil perdere potest: omnia in se reposuit, nihil in lib. quod fortunae credit, bona sua in solido habet contentus virtute, quae fort. in Sap. non tuitis non indiget. Ideoque nec augeri nec minui potest. Nam in sum- cadit inju- mum perducta, incrementi non habent locum. Nihil eripit fortuna, ria Cap. V, nisi quod dedit: virtutem autem non dat, ideo nec detrahit. p. 546.

§. VI. Id quod diximus, alio adhuc effato PRIENAEVS sapiens comprobat: pecuniarum copiam etiam plurimis forte obuensis. Ergo ut eas aut acquiramus, aut retineamus, in nostra semper positum non est potestate. Nempe dat & quodcunque libet, fortuna rapitque. ** Vtique δια τυχῶν, non ob virtutem, opes pluri- ** Ovid. lib. III. Trist. E- improbos probos & necessariis destitui: Idque rursus argumen- leg. VII. tum certissimum praebet, diuites non dicendos esse felices, atque beatos, multo minus, quod multi faciunt, felicitatem in opibus esse quaerendam. MENANDER apud PLUTARCHVM: * Am- * de audien- plae facultates mihi sunt, & ab omnibus diues vocor, nemo beatum di Poet. me vocat. Eadem SEXTVS EMPIRICVS, ** alique, passim incul- Cap. XXXIII.

§. VII. Ceterum in ipso homine fontē omnis mali, omnisque ** lib. II. ad- quae miseros urget, infelicitatis quaerendum esse, commu- uers. Ma- ni consensu sapientes docent. Nec abludit BIAS, dum νόσος them. p. 73 φυχῆς, morbum anima vocat, impossibilia amare ac appetere: alie-